

Грунтовна презентація поетики твору української драматургії першої половини XIX ст.

Світлана Ковпик. Основні елементи поетики української драматургії першої половини XIX століття: Монографія. — Кривий Ріг, 2011. — 425 с.

Лариса Горболіс,

доктор філологічних наук,
професор кафедри української літератури
Сумський державний педагогічний
університет ім. А.С.Макаренка

Користуючись одним із найскладніших методів ви-вчення твору літератури, а саме — його аналізом, ми дуже часто стикаємося з багатьма проблемами й питаннями: що саме складає поетику його текстоформи, що — поетику змісту і що ми вкладаємо в поняття про його композицію? Як власне можна й потрібно умовно "розчленувати" цілісність твору на його складові? та ін.

С.І. Ковпик у монографії "Основні складові поетики української драматургії першої половини XIX століття" порушила й вирішила найважливіші в цьому плані проблеми. По-перше, вона, опираючись на здобутки літературознавців різних епох, витлумачила і зміст поняття про поетику твору літератури взагалі як про "систему систем таких процесуально-результативних його складових", які "виявляються й вивчаються на синтагматичній вісі" текстових, контекстових та підтекстових значень, смислів і символів та кодів (цю підсистему авторка називає "мікропоетикою"); "на парадигматичній вісі змісту", кожна складова якого значно відкритіша для уяви й домислів читача (ця підсистема в монографії називається "макропоетикою твору", оскільки майже кожна із її складових може бути "наскрізною"); а третьою "підсистемою" бачиться авторці поетика компонування — система процесів, спо-

собів і наслідків поєднування "найвагоміших аспектів" загальної змістоформи твору. Але найціннішим у даному разі є те, що в кожній "підсистемі" поетики подаються майже всі характеристичні переліки складових мікропоетики, макропоетики та поетики компонування твору драматургії (2-й розділ) — того типу творів, які дуже рідко розробляються в методиках, а тому й найважче даються на заняттях шкіл різних рівнів.

І все це розробляється на багатому та різноманітному в усіх відношеннях матеріалі української драматургії першої половини XIX століття: у 3-му й 4-му розділах монографії подано й поетапний процес формування й розвитку цього виду української літератури від 1800-го до кінця 50-х рр. А це дуже конкретна допомога викладачам і вчителям української та й світової літератури, оскільки українська драматургія ви-вчається в найтісніших зв'язках з європейською і такою, що по-своєму впливала на драматургію Іспанії, Польщі та на творчість окремих драматургів інших національностей.

Загалом книга ґрунтовна й дуже потрібна і в науці й особливо в практиці освіти. Нею можуть послуговуватися й читачі інших категорій — вона написана доступно й переконливо.